

§ 9 Lägesrapport av hållbarhetskommisionens arbete – svar på remiss från kommunstyrelsen

Stadsdelsnämndens beslut

Remissen besvaras med förvaltningens tjänsteutlåtande.

Ärendet

Stadsdelsförvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat den 13 februari 2017, dnr 1.5.1.-023-2017.

Stockholms stad inrättade 2015 en kommission för ett socialt hållbart Stockholm. I detta ärende önskar kommunstyrelsen alla nämnders och styrelsers synpunkter kring förslagen i de fyra delrapporter som kommissionen utarbetat under våren 2016.

Förvaltningen vill framhålla vikten av den typ av faktaunderlag som lyfts fram i kommissionens rapporter. Många av de åtgärdsförslag som presenteras kommenteras i tjänsteutlåtandet, särskilt avseende rapporterna om det offentliga rummets betydelse för en socialt hållbar samhällsutveckling och medborgarnas inflytande i stadens beslutsprocesser.

Förslag till beslut

Ordförande Arvid Vikman m.fl. (S), Anders Ödmark m.fl. (MP) och Reijo Kittilä (V) föreslog att nämnden skulle besluta enligt förvaltningens förslag.

Joel Laurén m.fl. (M) föreslog att stadsdelsnämnden skulle besluta enligt ett förslag från Moderaterna.

Beslutsgång

Ordföranden ställde förslagen mot varandra och fann att stadsdelsnämnden hade beslutat enligt förvaltningens förslag.

Reservation

Joel Laurén m.fl. (M) reserverade sig mot beslutet med hänvisning till Moderaternas förslag:

Att delvis bifalla förvaltningens förslag till beslut, samt

Att därutöver anföra

Demokrati är kärnan i det svenska samhället och ska värnas och främjas. Genom delaktighet och inflytande skapar vi en stadsdel som håller ihop och som människor vill fortsätta bo i. Att ta del av invånarnas syn på hur deras miljöer kan förbättras är viktigt för både politiker och tjänstemän. Vi politiker är valda för att representera våra väljare och göra tuffa prioriteringar å deras vägnar genom en förmåga att se till helheten när vi fattar beslut. Idag finns möjlighet för medborgare att engagera sig i och påverka politiska beslut som rör deras närmiljö genom att exempelvis insända medborgarförslag, delta i samråd eller ha en dialog med lokala företrädare under stadsdelsnämndens frågestund. På Kungsholmen ska vi vara stolta över det stora engagemang som medborgare visar genom det stora antalet medborgarförslag som inkommer. I slutändan är det dock folkvalda politiker som har ansvaret att väga samman intressen och göra prioriteringar. Medborgarbudgetar riskerar att bli ett sätt att frånsäga sig det ansvaret och risken är påtaglig att engagerade särintressen snarare än ett för stadsdelens invånare representativt allmänintresse blir styrande i processerna.

För att vara framgångsrik måste politiken ha en insikt om sina egna begränsningar. Människors vardag och samhällslivet i stort är mångfacetterat och komplext och styrs inte enbart av politiska beslut. Stadens och politikens roll kan och ska främst vara att skapa gynnsammast möjliga förutsättningar för fler jobb i nya och växande företag, attraktiva och trygga stadsmiljöer runt om i staden, samt social sammanhållning i starka civila gemenskaper. Vägen dit går genom att reducera den politiska detaljstyrningen av samhällsutvecklingen och människors och företags vardag. Genom att koncentrera det offentliga åtagandet till dess kärnuppgifter, minska regleringar och lätta skattetrycket frigörs människors egen

initiativförmåga. En utveckling i motsatt utveckling gynnar inte sammanhållningen i staden. Vi ser att ett nytt utanförskap växer fram, i Sverige som helhet står runt en miljon människor utanför arbetsmarknaden. Det krävs därför konkreta åtgärder för att bryta ett växande utanförskap och bidragsberoende, så att fler kan ta steget till jobb och egen försörjning och den frihet, självständighet och värdighet som det skänker. Det skapar även social hållbarhet.

Kungsholmen ska vara en levande stadsdel som är trygg för alla invånare som vistas här. Gallerierna på Kungsholmen bidrar till att skapa mer liv och rörelse och lockar hit näringsidkare och andra verksamheter vilket både skapar arbetstillfällen och naturliga mötesplatser i stadsdelen. Vi ställer oss frågande till förvaltningens till synes kritiska inställning till galleriernas inverkan på stadsbilden och anser att skrivningarna kring detta är minst sagt otydliga. Mer folkliv och naturliga mötesplatser, oavsett om de omges av vad förvaltningen kallar ”vinstintresse” eller ej, kan snarare utgöra förutsättningar för att öka det demokratiska deltagandet genom att ge möjlighet till aktiviteter och dialoger i anslutning till mötesplatser, butiker och caféer.

För att kunna frigöra mer resurser till kärnverksamhet anser vi att staden regelbundet måste ompröva arbetssätt och strukturer för att kunna hålla kostnader för byråkrati, administration och onödigt krångel nere. Inom upphandlingsområdet finns möjlighet att hålla nere kostnader och samtidigt hålla upp kvaliteten vid inköp av varor och tjänster så att stockholmarna får ut så mycket som möjligt av sina skattekrönor. Alltför många och detaljerade krav i upphandlingar, så som sociala klausuler, driver dock upp kostnader och försvårar för många företag att kunna lägga anbud i en upphandling, vilket riskerar att ge sämre kvalitet för dyrare kostnad.

Särskilt uttalande

Lars Lundqvist m.fl. (L) lämnade följande särskilda uttalande:

Den styrande majoriteten talar om ”en stad som håller samman” men prioriterar symboliska satsningar på råd, utskott och byråkrater samtidigt som konkreta satsningar

på ytterstaden, exempelvis flyttar av stadens förvaltningar, skjuts upp eller ställs in.

De forskarrapporter som hållbarhetskommisionen har tagit fram är på det hela taget gedigna och intressanta och bidrar till vår samlade kunskap om Stockholm. Samtidigt kännetecknas den ideologiska utgångspunkten för hållbarhetskommisionens arbete av en statisk syn på individen, där den enskildes möjligheter att själv förändra sina livsvillkor inte berörs. Lösningar tänks genomgående ta formen av ytterligare politiska styrmedel, inte att undanröja de hinder som försvårar för människor att förverkliga sina livsdrömmar. Liberalerna menar att social hållbarhet förutsätter social rörlighet.

Majoriteten har drivit frågan om sociala investeringar. Som påpekas är det väl känt att tidiga sociala insatser ger resultat, och den egentliga frågan är därför vilka resurser som anslås.

Liberalerna föreslår att såväl lön som möjligheter till kompetensutveckling stärks för socialekreterarna, framför allt i den sociala barn- och ungdomsvården, samt att lärarna får högre löner och större möjligheter att utföra sitt pedagogiska uppdrag. Det utgör konkreta satsningar som gör det möjligt för staden att höja kvaliteten i det stöd vi kan ge till varje barn att få en bra start i livet. På så sätt minskar vi skillnaderna i uppväxtvillkor och ökar varje stockholmares möjlighet att forma sitt eget liv.